

[Søren Andersen.]

Til det ærede medlem fru Ragnhild Andersen vil jeg gerne sige, at når vi ikke ville være med til ensartet beklædningsstillæg sidst, da det kommunistiske parti foreslog det, var det, fordi vort parti gerne vil se tal. Først nu begynder vi at få tal, og derfor begynder vi nu at føre aktiv politik. Jeg kan ikke forstå, at det ærede medlem siger, at der ikke er forbedringer i vort forslag. Er der da ikke en forbedring i at give mest til dem, der har det største behov?

Med hensyn til det radikale forslag, som vi ikke vil give tilslutning til, vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Svend Jørgesen, at der var altfor lidt udligning i det første radikale forslag, og der var ingen udligning i det hele taget mellem landet og provinsbyerne.

Til den højtærede minister vil jeg sige, at det er rigtigt, at der er en lille udligning i det eengangsbeløb, som gives, men at København skal afgive noget, for at landet og provinsbyerne kan få mere, er jo slet ikke rigtigt. Vi stiller os rent sagligt. Det kan ikke være sådan, at når den ene part foreslår noget, har de givet et løfte. Det må i lige så høj grad være et løfte, når vort mindretal foreslår noget andet.

(Kort bemærkning).

Poul Sørensen: Jeg har noteret mig, at den højtærede socialminister har fået tilslutning til forslaget fra aldersrentemodtagerorganisationen. De forhandlinger, der har været ført, kender jeg ikke noget til. Jeg gentager, hvad jeg sagde før til den højtærede socialminister, at det materiale, der foreligger for udvalget, siger noget andet, således må man i hvert fald læse det.

Jeg vil gerne sige til den højtærede minister, at vi ikke foreslår noget på andres bekostning. Hvis overhovedet tanken om udligning, som også er ministerens, skal føres ud i livet, må man ajourføre de grupper, der er ringere stillet end de øvrige grupper. Jeg kan godt se, at den højtærede minister måske er kommet ind i en vanskelig passage ved at stille et skævt forslag, men det kan oppositionen da i hvert fald ikke have noget ansvar for. Jeg understreger, at vi har villet foretage en udligning med de midler, regeringen har stillet til rådighed, og det

har vi gjort på den måde, at vi kommer de grupper, som også aldersrentemodtagerne understreger er dårligt stillede, til hjælp. Derfor tror jeg, at der er mere logik i vort forslag end i det forslag, ministeren krampagtigt må holde på.

Efter den forklaring, vi nu har fået, er det af værdi for mig at fastslå, at ministeren selvfølgelig ikke har større adkomst til at udtale sig på aldersrentemodtagernes vegne end andre.

(Kort bemærkning).

Ragnhild Andersen: Det ærede medlem hr. Søren Andersens forklaring om, at tal skulle være nødvendigt for at belyse, at beklædningsstillægget burde være ens i de tre kommunegrupper, holder ikke. Det har i flere år været klart for alle, at tøjet var lige dyrt i alle kommunegrupper; det måtte det ærede medlem hr. Søren Andersen vide, hvis han havde samlet sin opmærksomhed om uretfærdigheden mod rentemodtagerne i landkommunerne lidt før.

Det ærede medlem siger, at der er forbedringer i mindretallets forslag, fordi der her er tale om at give til dem, der har størst behov; men der er ikke en skilling forbedring i det forslag, mindretallet kommer med. Der er tale om lidt forandringer indenfor den gruppe af dårligst stillede, vi skal lovgive for, med andre ord lidt fordeling af fattigdommen. Det er vi kommunister ikke tilhængere af, og derfor siger jeg til det ærede medlem: hvis han mener noget med snakken, så stem dog for vort forslag om fuld udligning; renten op på hovedstadsniveauet over hele landet; det er det eneste fornuftige, når man skal forbedre rentemodtagernes kår ude i landet.

Socialministeren (Strøm): Jeg må erkende, at det er med meget stor interesse, jeg lytter til det ærede medlem hr. Poul Sørensen og til det ærede medlem hr. Søren Andersen.

Vi har ved tidligere lejligheder gennemført eengangstillæg, også medens det ærede medlem hr. Poul Sørensen var minister, men jeg har endnu aldrig hørt eller forstået, at han, på det tidspunkt han var minister, havde nogen som helst tanker i retning af det, der nu fremføres så voldsomt, tværtimod.